

Narodowiec

Quotidien démocratique pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise

LENS (Pas de Calais) R. C.: Bethune 21231 Wydawca & założyciel: Michał KWIATKOWSKI Założony w r. 1909 CENA 5 fr.
r. Emile Zola, 101. - Tel. 227 C. C. Lille 16657 Directeur Fondateur: Sabordé 31. 1940 - Réparé Dec. 1941 PRIX

Obejmując przewodnictwo Zgromadzenia Narodowego prez. Herriot oświadcza, że polityka zagraniczna Francji jest i będzie niezależna i nie wyrzeknie się walki ideowej o prawa człowieka

Paryż. — Zgromadzenie Narodowe dokonało w czwartek inwestury nowego Prezydium, zatwierdziwszy po burzliwej debacie protokół z poprzedniego posiedzenia 390 głosami przeciw 182. Burzliwe chwile ponowiły się, przy czym komuniści zarzucili reszcie Zgr. Narod., że wykonuje wolę Stanów Zjednoczonych, a na odwrót: słowami większości odważymy się pytaniami, co robi rubel itd.

oświadczył, że Francja nie zgodzi się ani na obce wpływy gospodarcze, ani na obce dyrektywy polityczne. Dar amerykański nie zawiera nic z tego. Kryzysy obecne, mówił Przewodniczący, są tylko objawem bezładu, panującego w świecie i skutkiem wojny. Wskazał następnie na pracowitość robotników i rolników francuskich i przytoczył dane co do produkcji. Górnicy osiągnęli w grudniu rekordową produkcję tygodniową, wydobywając 184.000 ton węgla, rolnicy obsiali zbożem 3 miliony, 800 tysięcy ha w ub. r. a w obecnym roku obszar zasiewów objmie 5 milionów ha. Na odbudowę wydano 4 tysiące miliardów fr. W tych dniach zostanie uruchomiona jedna z największych siłowni świata w Genisiat.

Walka z inflacją jest konieczna, mówił dalej p. Herriot. Konieczne są oszczędności, reformy struktury i wysiłek. Uchwalenie daniny i pożyczki — było niezbędnym, aby uniknąć katastrofy monetarnej, jaką w r. 1920 przeżyła Niemcy, a w r. 1922 Rosja z najgorszymi skutkami i cierpieniami dla ludności. Przewodniczący wskazał następnie na promieniowanie myśli francuskiej w świecie. „Francja nie powinna, nie może wyzreć się pracy dla pokoju, dla triumfu prawa nad gwałtem, ducha nad materią, miłości nad nienawiścią”. W końcu Przewodniczący przeczytał list posłów komunistycznych, podających się do dymisji ze stanowisk w Prezydium. P. Herriot dymisję przyjął i wezwał posłów komunistycznych do zapropionowania następców. Zgromadzenie odczytało się następnie do po-miedziaka 26. stycznia.

Podwyżka rent górniczych od 1-go grudnia 1947 r.

PARYŻ. — Dowiadujemy się, że podwyższenie rent starości górników jest zapewnione, począwszy od 1. grudnia 1947 r. Należy dodać, że zostanie wypłacony górnikom i wdowom na początek marca. Dokładna wysokość podwyżki zostanie zdecydowana w najbliższym czasie.

Danina lub pożyczka

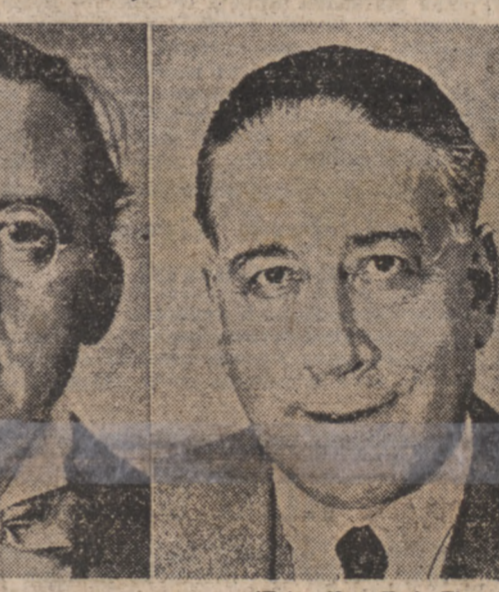
PARYŻ. — Począwszy od czwartku w całej Francji istnieje możliwość uiszczenia się z daniny nadzwyczajnej lub podpisania pożyczki. Sposoby obliczenia wysokości daniny są zawarte w wyjaśnieniach, wydawanych w merostwach, urzędach podatkowych i t. p. Obligacje pożyczki będą do dyspozycji podpisujących od 23. stycznia.

PARYŻ. — General Koenig przybył do stolicy francuskiej, gdzie był przyjęty przez Premiera Schumana. Jak oświadczone w kołach francuskich, general Koenig przybył w tajemnicy do Niemiec. METZ. — Premier Schuman wyjechał do Metz na posiedzenie Rady Generalnej dep. Moselle.

Rozmowy Mayer-Cripps w Londynie

Czy nowy kurs ustalili się dla wszystkich walut europejskich? Prasa brytyjska oświadcza, że kursu funta nie zmieni się obecnie

Londyn. — Francuski min. Finansów i Spraw Gospodarczych, René Mayer, odbył w piątek dwa spotkania z ministrem Spraw Gospodarczych W. Brytanii, Staffordem Crippsem. Rozmowy te mają wielkie znaczenie, gdyż dotyczą stosunków gospodarczo-finansowych Francji i Wielkiej Brytanii, sprawy Niemiec i planu Marshalla oraz kursu walut europejskich i ich stosunków wzajemnego do siebie. Ministrowi Mayerowi w podróży jego do Wielkiej Brytanii towarzyszył p. Coudé du Foresto, podsekretarz stanu w min. Rolnictwa, który podpisał umowę w sprawie dostaw mięsa.

(Foto: New York Times) Ministrowie Stafford Cripps (z lewej) i René Mayer.

francuski min. Gospodarstwa Krajowego i przedstawiciel Francji w międzynarodowym Funduszu Monetarnym, wyjechał do Waszyngtonu. Prasa francuska wyraża przypuszczenie, że delegat Francji przeprowadzi rokowania, związane z nowym kursem franka, który ma być wkrótce ustalony.

Blisko 6 miliardów fr. mniej w obiegu

PARYŻ. — Pierwszy tygodniowy bilans Banku Francji w r. 1948 przedstawia się pomyślnie, niż ostatnie bilanse z r. 1947. Obieg banknotów zmniejszył się o 5 miliardów 855 milionów w stosunku do poprzedniego tygodnia, czyli do 914 miliardów 946 milionów. Poza tym skarb Państwa zwrócił Bankowi Francji 6 miliardów 700 milionów fr. zaliczek.

Wpływy kolei francuskich w r. 1947: 133 miliardy fr.

PARYŻ. — Wpływy kolei francuskich wyniosły w roku ubiegłym 132 miliardy 807 milionów fr., tj. 43 miliardy 717 milionów fr., czyli 49, 1% więcej niż w r. 1946.

Nowe powodzie we Wschodniej Francji

Pociąg wpadł do rzeki

METZ. — Nowe powodzie, które nawidziały wschodnią Francję nie przybrały tak dramatycznych rozmiarów jak poprzednie, gdyż jak donoszą, wody zaczęły powoli ustępować. Opadł lekko poziom Saary oraz jej dopływów: Biles, Alby i Rosselle. Poziom wódził zmniejsza się począwszy od dep. Meurthe et Moselle, lecz Metz jest zagrożony.

W Zagłębiu hutylnym najgroźniejszą jest przybrała wód Orny. Na planu merostwa w Clouange poziom wody osiągnął 60 cm. Niektóre fabryki metalurgiczne w Moyeuville-Grande zostały ponownie zalane. Poważnie uderzył powódź powiat Saure. Pod naporem wód Saary zawalił się most między Rech a Sarraube, w chwili przejazdu pociągu towarowego. Lokomotywa wpadła do rzeki, pociągając za sobą tender i trzy pierwsze wagony. Główny mechanik poniósł śmierć. Dwie godziny przed tym przejechał przez ten sam most pociąg osobowy.

VESOUL. — Rzeka Saône wezbrała poważnie w górnym biegu.

Powódź w Belgii

BRUKSEL. — Wody zalały szczyt kopalin „Fond Beghin” w Marchenne. Wody Saury przekroczyły o 1 m. poziom normalny. Wezbrały także wszystkie dopływy Mozy, w związku z czym spodziewany jest wylew tej rzeki.

Specjaliści angielscy, wezwani do ofiar katastrofy w Petite-Rosselle

METZ. — Rząd francuski wezwał do pomocy w eksplozji w kopalni Vullienin w Petite Rosselle dr. Jany Moore, brytyjskiego specjalistę leczenia poparzeń, słynnego chirurga. Dr. Moore przybył do Petite-Rosselle wraz ze swoim asystentem sir Archibaldem Mac Indem. Lekarze przystąpili natychmiast do zbadań nieszczęśliwych, których stan jest bardzo ciężki. Dr. Moore zarządził, by część rannych przewieziono bezpłatnie do jego kliniki w Anglii, gdzie podejmie się bezpłatnie ich leczenie. Druga część, której stan nie pozwala na przesłanie, pozostaje na miejscu pod opieką pielęgniarek brytyjskich. „Jesteśmy zdecydowani, oświadczył dr. Moore, uratować jak największą liczbę górników, braci naszych górników”. Specjaliści angielscy oświadczyli, że dzięki dotychczasowym staraniom, którym lekarze kopalni otoczyli poparzone, większość z nich będzie uzdana.

Dwa statki francuskie rozbite

PARYŻ. — W portach francuskich nad Kanalem La Manche zostały zniszczone dwa statki. Mianowicie statek rybacki „Herxon” został wyrzucony z portu w Dunkercie i stał się pastwą szalejącej burzy na Kanale La Manche. Inny zaś z największych statków, należących do floty rybackiej w Dunkercie „Forban” pechowo przez wysoki fale najechnał na statek „Madonne” i zatonał. Załogę wyratowały inne statki znajdujące się w pobliżu.

Zastrzeżenia Belgii w sprawie Niemiec

HAGA. — Belgijscy min. Spraw Zagr. Spaak bawił w Holandii na zaproszenie komitetu współpracy Benelux. Podczas konferencji prasowej oświadczył, że czterech ministrów spraw zagranicznych, niedawno zebrani w Londynie, zdecydowali Benelux, nie udzielać odpowiedzi na memorandum, w którym podjęto między innymi Marszałkowi Staliniowi i Molotowowi za obronę polskiej granicy zachodniej na Odrze i Nysie.

MOSKWA. — Delegacja polska z premierem Cyrankiewiczem na czele przybyła do Moskwy. Na jej powitanie przybyli Molotow, Wyszyński oraz członkowie rządu rosyjskiego. Premier Polski wygłosił przemówienie, w którym podziękował między innymi Marszałkowi Staliniowi i Molotowowi za obronę polskiej granicy zachodniej na Odrze i Nysie.

Wiedomości krótkie

PARYŻ. — Gen. Juin, rezydent generalny Francji w Maroku, przybył na kilka dni do Paryża, oświadczył, że w Maroku panuje zupełny pokój.

WARSZAWA. — W czwartek odbyło się otwarcie tunelu kolejowego w Kamionce Wielkiej.

PRAGA. — Czeski organ katolicki „Naroda Obrada” został skonfiskowany w czwartek na podstawie zarządzenia czeskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

WASZYNGTON. — Stwierdzając tutaj, że prezydent Roosevelt nigdy nie obiecał sultana niepodległości Maroka.

VALLEJO (Kaliifornia). — Z Kalfornii wyjechał statek wiozący dla dzieł francuskich, włoskich i greckich 1.500 ton żywności, odzież i lekarstwa.

TEHERAN. — Rząd perski oświadczył, iż Persja będzie sama eksploatawać pola naftowe w północnej Persji w ramach planu 7-miesięcznego; nadwyżkę zaś ropy przetranszować na wywód do Rosji. Pola naftowe w południowej Persji pozostaną nadal w rękach amerykańsko-brytyjskich.

Protesty szarych żołnierzy, którzy walczyli w Armii Krajowej przeciw hitlerowskiemu okupantowi, i dziś znaleźli się w Anglii, spowodowały, że strach padł na wszystkich jawnych i ukrytych germanofilów grasujących dziś jeszcze w Londynie i zohydających Mikołajczyka, jak kiedyś zohydali Sikorskiego.

Wspomnieliśmy już wczoraj o dowodach zdrady, jakie wyszły dotychczas na jaw.

Oto, co ma w tej sprawie do powiedzenia zaambasowany organ prof. Pragiera i „rządu” londyńskiego: „Od dłuższego już czasu krążyły wśród polskiej emigracji wojenne pogłoski, że znalazły się jednostki, które wyłamwały się w okresie wojny z systemu solidarności narodowej obowiązującej wtedy w Kraju wrobie okupanta, dołączyły po zakończeniu dnia, i w wojennych do emigracji i zaczynają tu występować publicznie oraz szerzyć z tamów pism emigracyjnych poglądy, że one to zachowywały się wobec okupanta właściwie, a wszyscy inni, to znaczy cały naród, niewłaściwie. Takie stawianie sprawy samo przez się może być miarą poczynań politycznej i społecznej jednostek, które były wymieniane”.

Pogłoski stały się źródłem niepokoju, gdyż walka o zasadnicze polskie cele polityczne nie jest jeszcze ani zakończona, ani beznaoczna, i w takiej sytuacji nie jest obojętne, jaki obraz narodu polskiego z okresu wojny utrwalili się w świadomości politycznej i wyobraźni historycznej innych narodów.”

„Wytworzona w ten sposób sytuacja nadawałaby bowiem całej polskiej opinii emigracyjnej kształt karykaturalny, a sama emigracja ustawiłaby demoralizowała, osłabiała i nawet oszpecała”.

Organ p. Pragiera i „rządu” londyńskiego, w którym zasiadają sami wrogowie polityki Sikorskiego i Mikołajczyka, tylko z konieczności zajmując lekko krytyczne stanowisko, bo nie może w danej sytuacji przeciw bronić zdradźców otwarcie. Stara się więc licząc winowajców ograniczyć do kilku zaledwie osób, podczas gdy robota o wch kilku rzekomo ludzi nie byłaby możliwa bez możnych protektorów i popleczników w Londynie, z których programem robota ta się zgadzała, choć otwarcie do niej przyznać się nie mogą.

„Pogłoski, o których mowa, dotyczyły kilku osób — mniej niż policyjnie można na palcach jednej ręki” — twierdzi więc „Dz. P.” i „Dz. Z.” i dodaje: „Zachowanie się tych osób nie było zresztą identyczne i w różnym stopniu naruszało, w każdym poszczególnym wypadku, zasady solidarności narodowej”.

Przyczyny, dla których londyński „Dz. P. i Dz. Z.” został pierwszy raz zmuszony do takiego przyznania się, pismo to ujmuje, jak następuje:

„W dzisiejszym wydaniu „Dziennika” drukujemy list zawierający konkretne zarzuty przeciw osobie wymienionej z imienia i nazwiska. Nie byłoby one zapewne przypominane, gdyby osoba, przeciw której są skierowane, sama ich ustanowienie nie przypomniała przez swoje wystąpienia publiczne. Ale skoro raz zostały postawione, czy odwołanie, muszą być zatwierdzone. Nie ulega wątpliwości, że w normalnych warunkach w Kraju sprawa zalałaby epilog przed niezawisłym sądem. Podpisany w ostatnim liście Zarząd Główny Koła B. Żołnierzy AK szczerze apeluje do opinii publicznej i polskich czynników kompetentnych o powołanie do życia instytucji obywatelskiej, która dysponując niezbędnymi w takich wypadkach autorytetem mogłaby wydawać odpowiednie orzeczenia”.

Tak pisze „Dz. P. i Dz. Z.” chociaż wie, że taki sąd już istniał i działał, i nie to nie pomogło z powodu możnych protektorów i pomocników, jakich mieli w Londynie ci, którzy — jak to nazywa organ londyński — wyłamali się w okresie wojny z systemu solidarności narodowej. Jeśli chodzi o osądzenie takich czynów, to nie mogło być ciała o wyższym autorytecie, niż nim był Sąd Honorowy Rady Narodowej, zwłaszcza, że sądowi przewodniczył człowiek tak nieskazalny i bezstronny jak śp. gen. Żeligowski. Sąd ten odkrył rzeczy wprost niewiarogodne na skutek oskarżenia wytoczonego przez członka Rady N. Arkę Bożka przeciw St. Cat - Mackiewiczowi, bratu skompromitowanego także Józ. Mackiewiczowi oraz gorącego przyjaciela Wł. Studnickiego. Wyrok skazujący był pewnym. Wiedział o tym prez. Raczkiewicz, a jednak sam prez. Raczkiewicz udaremnił wyrok, rozwijając radę akurata w dzień, w którym miał zapisać wyrok. Związek między wyrokiem a rozwiązaniem, stwierdził m.in. także p. Adam Ciołkosz na jednym zebrań Rady Narodowej. Prezes Sądu gen. Żeligowski, żądał wobec tego na-

wet ogłoszenia aktu oskarżenia i wyników dochodzeń. Stwierdzono, że Cat-Mackiewicz jeździł przed wojną do Niemiec na zaproszenie propagandy niemieckiej, otrzymywał — przez innych korzyści dla swojego pisma — wolną podróż pierwszą klasą, utrzymanie i pokój w najlepszych hotelach niemieckich, placąc bonami, które otrzymał z ministerstwa Goebbelsa. Prowadził m. in. w zgodzie z Goebbelsem akcje przeciw polskiej mniejszości narodowej, której los polityka polska usiłowała wygrać przeciw akcji niemieckiej opartej na mniejszości niemieckiej w Polsce. W publikacjach Mackiewicza roi się od zwrotów, które znajdujemy w urzędowych wskazówkach niemieckich do przedstawicieli niemieckich w Polsce i w pewnych publikacjach np. o „zaufaniu do Hitlera” albo o Dmowskim itd., a które wskazują jasno na swoje pochodzenie.

Na sądzie Cat-Mackiewicz przyznał, że po napadzie na Polskę, Niemcy telefonowali do niego do Wilna. Cat-Mackiewicz twierdził, że chciał go zrobić Kwislingiem, i że on odmówił, natomiast w Sądzie Honorowym panowało przekonanie, że Mackiewiczowi władze niemieckie każyły wyjechać, gdyż robota jego we Francji i Anglii przeciw Sikorskiemu, była dla nich daleko więcej pożądana. W Polsce zaś mieli przeciw Studnickiego, najbliższego przyjaciela Mackiewicza i brata tegoż, przeciw któremu wystąpili obecnie byli żołnierze Armii Krajowej. Niemcy zresztą, chcą zniszczyć naród polski, Kwislingów nie potrzebowali. Dlatego nie skorzystali z ofert Studnickiego, (którego książkę oszczerca przeciw demokracji, wydał Goebbels w r. 1935 — egzemplarz znajduje się w British Muzeum).

Największym przyjacielem i opiekunem Cat - Mackiewicza był w Londynie podczas wojny Zygmunt Nowakowski, który ujmował swoje artykuły przeciw Mikołajczykowi i P.S.L. tak, że gadzinówki Goebbelsa w Polsce powtarzały je całkowicie. Nowakowski atakował także Radę Nar. i Sąd Honorowy w sprawie Mackiewicza i postarł się o wybranie Mackiewicza na preesa sądu honorowego związku dziennikarzy, złożonego w 95 procentach z sanacyjnych, pisarzykowskich i endeckich przyjaciół Cat - Mackiewicza.

Trzecim w tym zespole londyńskim, był Zbigniew Grabowski, — zresztą byłby naczelny redaktor „Dz. Polskiego i Dz. Żołnierza” — który ku obrzuceniu Brytyjczyków robił w W. Brytanii propagandę, by ufano generalom niemieckim i zawarto z nimi pokój poza plecami Hitlera. Opinia tak szelżyła przeciw przez swoją służbę zagraniczną admirał Canaris, szef niemieckiego oddziału drugiego, — ten, który podczas wojny osobiście odprawił na dworzec w Berlinie żonę jednego z dygnitarzy polskiego oddziału drugiego, a który podczas tragicznej podróży Sikorskiego do Kairu, dwukrotnie był w Hiszpanii przed „wypadkiem” śmiertelnym samolotu Sikorskiego.

We Francji skazano już około 3.000 sług niemieckich na śmierć, a wśród nich zarówno marszałka Petain'a jak wielu dziennikarzy i pisarzy za zdradę narodową i za artykuły podobne do tych, jakie ogłaszali Mackiewicz-Studnicki.

Tragedią narodu polskiego jest, że typy mające na sumieniu podobne przewinienia, chodzą sobie wśród polskiego społeczeństwa swobodnie po świecie, mają pieniądze w bród i pragną przewodzić narodowi polskiemu zohydając ludzi tej miary co Korfanti, Sikorski, Mikołajczyk itd. Umieeli nawet w Polsce zaskarżyć laski reżimowców, których organy ogłaszały już ich artykuły!

„Dziennikowi P. i Dz. Z.” nie chodzi o oczyszczenie narodu polskiego z tych szkodników, o wyświetlenie pełne ich zbrodni, lecz o — rehabilitację, aby nadal mogli prowadzić swoją nieczną robotę, za którą naród polski pokutuje dziś tak krwawo.

Tak wygląda obóz ludzi, którzy są głównie odpowiedzialni za dzisiejszą sytuację narodu polskiego, a którzy mimo to pragnęliby mu przewodzić.

Demonstracje w Somali włoskim, 53 zabitych

Kair. — W Mogisjio w Somali włoskim doszło w środę do demonstracji na rzecz przyłączenia Somali do Włoch. Demonstranci zaatakowali organizację Młodzieży Somali, która domaga się samodzielnosci dla Somali, znajdującego się obecnie pod zarządem wojskowym Brytyjczyków. W czasie starć straciło życie 53 osoby, w tym 42 Włochów i 11 tubylców. Napastnicy mieli granaty ręczne oraz broń palną.

ATENY. — W walkach partyzanckich z wojskami rządowymi w Grecji środkowej o miasto Arachowa padło 250 partyzantów. Walki trwały przez 15 godzin w zatoce Korynckiej, poczem partyzanci zostali rozbiti na dwie grupy i wycofali się w kierunku miast: Dubinia i Vardusia. Dla opamowania tego miasta wojska rządowe przysłały atak od strony morza, ładując przy pomocy amfibij. Straty wojsk rządowych wynoszą 80 ludzi.

Mikołajczyk oświadczył w Buffalo, że Niemcy chcieli zgładzić Naród polski, dzisiejszy reżim zaś chce zniszczyć jego duszę

Buffalo. — W dniu 14. stycznia br. Stanisław Mikołajczyk, przywódca P. S. L. przemawiał w Izbie Handlowej w Buffalo w Stanach Zjednoczonych. Oświadczył on w swym przemówieniu, że Niemcy usiłowali zniszczyć fizycznie naród polski, a obecny reżim usiłuje zniszczyć jego duszę i stworzyć w Polsce reżim niewolniczy. Oznajmił dalej, iż Polska nie mogła zastąpić wraz z innymi państwami Europy zachodniej do planu Marshalla, ponieważ polskie Ministerstwo Spraw Zagranicz-

nych otrzymało wyraźne instrukcje z Moskwy, by plan pomocy Marshalla odrzucić.

Mówiąc o handlu prywatnym w Polsce, Mikołajczyk podkreślił, iż nie może on się rozwijać, ponieważ rząd nie popiera inicjatyw prywatnej, a polskie Ministerstwo Przemysłu i Handlu przyznaje wielkie kredyty jedynie Państwowej Centrali Handlowej. Większość przemysłu prywatnego traktowana jest w Polsce po macoszemu. Małe przedsiębiorstwa są często likwidowane i zamykane, albo same upadają, w następstwie nakładania podatków zbyt wygórowanych, co powoduje, iż właścicielom nie opłaca się praca i prowadzenie prywatnego warsztatu pracy.

Następnie Mikołajczyk wskazał na niedolę chłopów polskiego, którego war szaty są zaniedbane, gdyż obecny reżim celowo dąży do zniszczenia tych warsztatów. Rząd udziela pomocy finansowej jedynie tym gospodarzom, którzy wykazują się przynależnością do grup blokowych. Z zasady odmawia się pomocy członkom P.S.L., by im odebrać niezależność i ich zrzuwać do gospodarczo.

Na zakończenie przywódca P.S.L. wskazał, iż w obecnym stanie na Ziemach Odzyskanych utrzymuje się pod pozorem gospodarstw doświadczalnych, które są już dziś prawdziwymi kiochozami.

50 zabitych w walkach pod Betlejem

JEROZOLIMA. — W walkach pomiędzy Betlejem i Hebronem w czwartek, zginęło 50 osób, w tym 30 Żydów i 20 Arabów. Około 400 Arabów otoczyło kolonię żydowską, z zamiarem podpalenia jej i zniszczenia. Brytyjskie

wojska pancerna oraz lotnictwo interweniowało i rozprędziło walczących.

Zgon króla Jemenu
Kair. — Donoszą o zgonie króla Jemenu, Imana Ysahia. Król miał lat 85. Okoliczności zgonu otoczone są tajemnicą.

Pomoc amerykańska służy wszystkim narodom bez różnicy położenia i przekonań — mówi Marshall

WASZYNGTON. — Amerykański Sekretarz Stanu Marshall przemawiał w czwartek do Przemysłowców w Pittsburgu. Mówiąc o następstwach niepowodzeń Wielkiej Czwórki, Marshall podkreślił, iż Ameryce nie pozostało nic innego, jak albo wycofać się zupełnie z Europy, albo podjąć współpracę z tymi krajami, które nie chcą pogodzić się z narzucaniem woli drogą totalitarnych metod idących od wschodu.

„Ameryka nie opuści Europy, mówił Marshall. Postawiliśmy odbudowę te kraje, które przagną bliższą współpracę gospodarczą ze Stanami Zjednoczonymi. Pomoc naszą, oświadczył Marshall, jest przeznaczona dla wszystkich narodów bez różnicy ustroju i położenia geograficznego. Warunkiem jedynym jest, by kraje korzystające z tej pomocy przeznaczyły te pomoc na podniesienie gospodarstw narodowych, dobrobytu mas pracujących i dążyły do budowania pokoju międzynarodowej współpracy, a poniekąd wszelkiej myśli o opanowaniu innych narodów.”

Przy takich założeniach naszego planu, mówił na zakończenie Marshall, stanowisko Rosji i państw z nią współpracujących było dla nas wielką niespodzianką.

Marshall dodał, iż upadek Europy miałby fatalne następstwa dla gospodarki amerykańskiej. Zwycięstwo zaś bloku rosyjskiego byłoby obniżeniem stopy życiowej milionów ludzi mas pracujących w Europie oraz powolnym wehlanianiem Europy w orbitę wschodniego totalitaryzmu.

Forrestall oświadczył, iż „pomiędzy Rosją i Ameryką istnieje próżnia zniszczonej Europy”.

WASZYNGTON. — Podsekretarz Forres-

Głosy dyskusyjne Czytelników

„Co tutaj myśleć?”

Sluchając emisji polskiego radia, czy też przeglądając jakiś dziennik wydawany w kraju, czyta się czasem do czasu poruszający katastroficzny stan zdrowia dzieci polskich.

Saneczki o napędzie odrzutowym osiągnęły szybkość 1600 km. na godzinę

Los Angeles. — W bazie lotnictwa wojskowego amerykańskiego przeprowadzono doświadczenie z saneczkami na szynach o napędzie odrzutowym, uzyskując szybkość 1.600 km. na godzinę. Na odcinku specjalnie wybranym saneczki wykonały w dwóch sekundach przejazd 600 metrów długości.

Dwa statki toną koło wysp aleuckich, 21 marynarzy w niebezpieczeństwie

WASZINGTON. — Dwa statki małego tonażu znalazły się w niebezpieczeństwie w rejonie wysp Aleuckich. Chodzi mianowicie o transportowiec „Alentian Mall” z 12 marynarzami na pokładzie, który najechał na rafy skalne i tonie.

Drugim jest wódca amerykańska, mająca na pokładzie 9 marynarzy. Wezwała ona pomocy, gdyż najechała na skalę podwodną przy jednej z wysp Aleuckich.

W statystycznym ujęciu podaje się ile jest tam poważnie chorych na gruźlicę czy też zagrożonych, jak obliczono procent niedożywionych czy też pozbawionych elementów higieny, i ile to jeszcze trzeba wysiłku, żeby stan zdrowia polskiego dziecka podnieść do wyższego poziomu.

Leżą o to w ostatnich dniach przedświątecznych bombastycznie podano do wiadomości o wywiezie z Polski dziesiątek ton stoczki dla dzieci robotników francuskich, tak jak przedtem dziesiątki ton cukru, maki i t. p. dla strajkujących.

Co tutaj myśleć?

Wiadomości z kraju i od naszych najbliższych opisują ciężką sytuację dziecka polskiego, różne „Czerwone Krzyże” spieszą z pomocą temu dziecku, tak jak i cała emigracja polska rozsiada po całym świecie. Z drugiej zaś strony jakby zadając kłam temu wyświadczeniu, rozsiała się szczerze przez różnych partyjnych kacyków najniebezpieczniejsze produkty dla polskiego dziecka.

Sprawa ta wymaga wyjaśnienia przez czynniki miarodajne, bo gdyby, bróń Boże, miało dla propagandy nie dać, czy też odjąć od ust polskiego dziecka, dla celów demagogicznych co mu jest potrzebne, to czym taki byłby zbrodnią.

P. M., stary emigrant i czytelnik „Narodowca”

W krainie wygasłych wulkanów

Polacy w Puy de Dôme i Allier

(Reportaż własny „Narodowca”)

Clermont-Ferrand, w styczniu. Zdarzyło Ci się zapewne Czytelniku, że zmuszony okolicznościami, czekałeś na pociąg, na którymś z dworców francuskich. Dla „zabicia czasu” przyglądałeś się leżącym i barwnym afiszom, wydawanym przez towarzystwa turystyczne i kolejowe. Uderzyła Cię zapewne niebywała rozmałość krajobrazów uwidocznionych na afiszach — obok szosy, wysadzonej palmami, będącej reklamą któregoś z miast na Łazurowym Wybrzeżu, widniały afisze przedstawiające góry pokryte wiecznym śniegiem. Widok wspaniałej katedry sąsiadującej z obrazkiem przedstawiającym jakieś trawiska skalne, góry pełne majestatycznej piękności.

Wszystkie to obrazy, zdjęte z natury są bez retuszu. Mimowolnie budzą one podziw dla rozmałości ziemi i krajin, składających się na całość — Francję.

Głód ziemi nieznan

Rozmałość ta jest uderzająca, zwłaszcza gdy idziemy podległym. Zwykle krajobraz tworzą typy zabudowań. Na Półwyspie i Wschodzie Francji, domy są zgrupowane w wieś. Tu też wspólnota święci triumfu, tu też bogactwa ziemi są lepiej wykorzystane.

W środkowej i Południowej Francji, jako śmiertelnie najniebezpieczniejsze, krainie, która rzadko kiedy depta wróg, każda zagroda wiejska to ośrodek karczowskiej i przygotowania ziemi pod uprawę jeszcze z pierwszego okresu zaludnienia się ziemi. Późniejsze interwencje organizacji parafialnej i gminnej nie zmieniły tego stanu rzeczy. Zagroda była i pozostała ośrodkiem życia jednego rodu, bez potrzeby łączenia się z sąsiadami.

Gospodarstwa są tu więc porzucane — na środek wsi składają się: kościół, szkoła, dom gminy, sklepik, kawał, czasami apteka lub garaż samochodowy i. obersa (konieczność). Tu też najczęściej znajduje się przystanek autobusowy.

Sporo o miedze, czy o zaostrzenie jednej skiby na gruncie sąsiada, są to nieznanne, gdyż widzi grunty między poszczególnymi właścicielami są posiadzone drzewa owocowe (najczęściej orzechy) lub wzniesiono niskie mury z kamieni, pozbieranych na polach.

Głód ziemi — tak pospolicie w Polsce i innych krajach przedwojennych — jest w tych stronach nieznaną. Świadczy o tym liczne odłogi, nazywane tu pospolicie przez Polaków „friszami”, zarosnięte chaotycznie krzewami i t. zw. „maquis”. Wioski są tu nieudane, szczególnie uderza brak ludzi młodych. Wiele zabudowań, w których ogniód od setek lat, mieściło się gospodarstwo rolne, rozpadła się w ruiny. Mieszkańcy albo wyemigrowali, albo pozostawili wszystko i wyjechałi do miast, gdzie życie jest łatwiejsze a raczej bardziej błyskotliwe.

Sposób gospodarstwa jest często prymitywny, zdobyte postępu stosowane rzadko. Jako przykład podaję gospodarstwo rolne, rozpadła się w ruiny. Mieszkańcy albo wyemigrowali, albo pozostawili wszystko i wyjechałi do miast, gdzie życie jest łatwiejsze a raczej bardziej błyskotliwe.

Ten typ zaludnienia występuje w całej jaskrawości w Francji środkowej, szczególnie w górach Masywu Centralnego.

Z tej też przyczyny, po bogactwa zawarte w łonie ziemi sięgnięto tu daleko później, niż w innych częściach Francji.

Tymczasem natura nie postąpiła bogactw Masywu Centralnego. Zasypane ogniód przez popioły, wylpłyte z wulkanów, jeziora i wyrównane tymi popiołami doliny, stanowią cenne pastwiska i pola uprawne.

Spod stóp bazaltowych skał wyrastają liczne i bogate w włościwość leżące, źródła, znane już starożytnym Rzymianom, którzy wokół tych źródłańskich źródeł pozakładali takie miasta jak Vichy, Royat, Neris i. Bains, Chateaugayon i inne.

Granitowa łona Masywu zawiera liczne bogactwa kopalne, jak węgiel, asfalt, smola, złoto, związki arsenikowe i t. d.

Bogactwa te wykorzystywane w całej pełni dopiero od kilkadziesiąt lat, połowy kres emigracji ludności z samodzielnymi i porzucanymi — jakby przypadkowo — gospodarstwami wiejskimi. Jednym z najbogatszych źródeł dochodu ludności Masywu Centralnego to niewątpliwie dobrze postawiony przemysł turystyczny.

Księżycowy krajobraz

Bo Masyw Centralny, zwłaszcza łańcuch górski Puy, stanowi nie lada atrakcję dla turystów. Górski ten łańcuch, przez grzbiet którego przebiega kolej żelazna, wspinając się niżej, na wysokość tysiąca metrów nad poziom morza, dostarcza podziwom niezapomnianych widoków. Miedzy Euyrande a Goutières, poprzez Volvic, podążając z czasem przebiega wśród nagich gór z obelżytnymi jakby szczytami. W okolicy Volvic krajobraz przypomina zgoła fotografię powierzchni księżycowej, zamieszczone w podręczniku astronomii. W okół dawnych wulkanów Mont Dore i Puy de Dôme zgromadziły się setki mniejszych, wymarłych wulkanów, których niezłomne kraterki zajął jasny niesamowity śnieg.

Gdzieniedzie, głównie w kraterach Volvic istnieją kamieniołomy, w których wyrzynano kamienie, w których wyrzynano kamienie, w których wyrzynano kamienie.

Wykrycie spisku dla zniszczenia planu Marshalla

LONDYN. — Brytyjskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłosiło w środę, iż w strefie brytyjskiej w Niemczech wykryto plan komunistyczny, który miał na celu doprowadzić do ruiny gospodarczej drogą strajków i sabotaży zamierzona Anglosaskie w zakresie odbudowania gospodarczego Niemiec i Zagłębia Ruhry wedle planu Marshalla.

Polcja brytyjska siła w ręce dokument, nazywane „Protokołem M”, w których znajdowały się szczegółowe zarządzenia o charakterze wojskowym, politycznym i społecznym, a które zostały wydane przez Komintern.

Główny ośrodek spiskowców mieścił się wiedeńskie angielskich w niemieckich sydykatak Transportowców i Metalowców.

Na skutek wykrycia tych planów wojskowe władze brytyjskie wydały już odpowiednie zarządzenia zapobiegawcze.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Wobec tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Male sensacje z wielkiego świata

■ Pomiędzy Włochami i Indiami otwarto komunikację lotniczą. Pierwszymi pasażerami na tej linii było 69 młp, które po krótkim pobycie na lotnisku w Ciampino zostały wysłane do ogrodu zoologicznego w Amsterdamie.

■ Zaskoczyła nie lada, jak na mały. Zwykle w Europie w takich wypadkach jedzą wysoko postawione osobistości. No, ale mały mały również coś tam wspólnego z ludźmi.

■ W W. Brytanii wysunęto ostrojsze projekty ustawy, by upaństwowić wszelkie gry hazardowe, jak wyciągi koni i charów a nawet niewinne gry sportowe, jak football. Członkowie rządu brytyjskiego sądzą, iż na tej drodze da się zafabrykować i zwiększyć dochody państwa.

■ Mówi się często, iż żyjemy w czasach trudnych. Wielej polityki zarabiania, piszące pamflety. Były król Anglii Edward VIII wyjechał z piękną swą małżonką do Hollywood, by na odmianie kreć film na te własnych przeżył. Każdy zarabiał według swoich możliwości.

■ Uwaga amatorzy zwierząt egzotycznych: Kto by zechciał zapłacić 2 tysiące 500 funtów, może nabyć pięknego hipopotama w Zoolońdyskim. Kogo bardziej bawi żyrafa, może dokbił transakcji za półtora tysiąca funtów. Wreszcie dla ludzi z delikatnym podniebieniem znajduje się zająca zielona z 3 pensy, czyli za 6 franków.

■ W Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

■ W kościele Saint-Germain-de-Près dzwony, które normalnie zwonywały wiersz na nabożeństwo są nieczynne. Oto niernazn rabusie zabrali motor elektryczny, wprowadzając w niemyły ślopot dzwonnika, który jako zgrzybiały starzec nie jest już w stanie poruszać przy pomocy lin potężnych dzwonów z 8 wieku, jednego z najstarszych kościołów Paryża.

■ Wurmbsach w Niemczech ujrzało światło dzienne jagnię o siedmiu nóżkach i dwóch ogonach. Jedna z nóg posiadała cztery racice, zamiast dwi, jedna z nóg znajduje się na plecach. Najbardziej zdumiewające, iż ten niezwykły okaz natury żyje, a uczeni, którzy gromadzą się wokół niego, zdejmują okulary, bo oczom wierzyć nie chcą. Dziw natury posiada wspaniały apetyt a przyrodnicy podkarmiają jagnię mlekiem, ponieważ trudność żywnościowych w Niemczech.

Prez. Truman ostrzegł Kongres przed kryzysem gospodarczym na skutek inflacji

WASZINGTON. — Przemawiając w obu posiedzeniach Izby Kongresu amerykańskiego, Prezydent Truman przedstawił doroczne sprawozdanie gospodarce U.S.A. Prezydent omówił następnie 10-punktowy program przeciw-inflacyjny i przestrzegł Kongres przed ogólnym załamaniem się gospodarki amerykańskiej, gdyż inflacja przybrała wielkie rozmiary w U.S.A. Prezydent wezwał do uchwalenia zarządzeń antyinflacyjnych, kontroli cen, plac oraz wprowadzenia racjonowania niektórych artykułów żywnościowych.

„Naród amerykański jest czujny — mówił prezydent Truman — na fakt, iż inflacja jest czolowym zagrożeniem w gospodarce narodowej. Jednakże nikt nie jest w stanie przewidzieć, kiedy może dojść do katastrofy. Jedno jest tylko pewne, że gdybyśmy pozwolili inflacji na jej bieg bez przeszkód, to będzie siła niszczyielska. Amerykanie powinni wykażać całą czujność w walce z inflacją, a Kongres powinien uchwalić odpowiednie zarządzenia. Jeśli by doszło do kryzysu gospodarczego w U.S.A., to uciერი na tym poniosłoby całego narodu, a rząd będzie zmuszony do większej interwencji w życie gospodarce państwa, niżeli to czyni obecnie”.

Prezydent Truman zażądał od Kongresu: po pierwsze, uchwalenia ustawy antyinflacyjnej, która przewiduje kontrolę cen, zarobków oraz racjonowania niektórych artykułów żywnościowych. Po drugie, ustalenia wysokości plac, które nie podążają za wzrostem cen. Rozpiętość bowiem powstała na niekorzyść świata pracy w ciągu roku, wynosi około 20%, podczas gdy wstę Towarzystwa oraz przedsiębiorstw są o 33% wyższe w stosunku do poziomu z 1946 roku.

Wreszcie prezydent Truman ujawnił, iż niedobór Stanów Zjednoczonych w międzynarodowych obrotach handlowych wynosił za 1947 r. 11 miliardów dolarów, podczas gdy w 1946 roku niedobór ten wynosił jedynie 3 miliardy dolarów.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby poważnego opóźnienia.

Mówiąc o wzmożeniu handlu międzynarodowego Prezydent Truman podkreślił, iż można przewidywać nawet trudności wynikające z tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby poważnego opóźnienia.

Mówiąc o wzmożeniu handlu międzynarodowego Prezydent Truman podkreślił, iż można przewidywać nawet trudności wynikające z tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby poważnego opóźnienia.

Mówiąc o wzmożeniu handlu międzynarodowego Prezydent Truman podkreślił, iż można przewidywać nawet trudności wynikające z tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby poważnego opóźnienia.

Mówiąc o wzmożeniu handlu międzynarodowego Prezydent Truman podkreślił, iż można przewidywać nawet trudności wynikające z tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby poważnego opóźnienia.

Mówiąc o wzmożeniu handlu międzynarodowego Prezydent Truman podkreślił, iż można przewidywać nawet trudności wynikające z tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby poważnego opóźnienia.

Mówiąc o wzmożeniu handlu międzynarodowego Prezydent Truman podkreślił, iż można przewidywać nawet trudności wynikające z tego, iż istnieją państwa o gospodarce państwowej i narody holdingujące państwa.

Prezydent zwrócił uwagę, iż jedną z przyczyn zagrażającej inflacji w U.S.A., to fakt, iż obecne państwa likwidują swoje zapasy złota, dolarów oraz wszelkiego mienia. Dla planu Marshalla inflacja w Ameryce byłaby poważnym cłem, a odbudowa Europy doznałaby

STYCZEN

17

Sobota

Dziś: Antoniego opat.
Jutro: Katow, św. Piotra
Pojutrze: Henryka biskupa

Opłata za „Narodowca” wynosi:
Na okres jednego roku fr. 1.250.—
„ „ 6 miesięcy fr. 650.—
„ „ 3 miesięcy fr. 350.—
Pocztowa konto czeskie: C.C. LILLE 16.537

Zamówienia i wszelkie listy należy adresować:
„NARODOWIEC” — LENS (P. de C.).

Cicha Dnia

Prasa światowa zwraca uwagę na wielką liczbę skrótów, które mnożą się obecnie w wielu krajach po wojnie, jak grzyby po deszczu. W Polsce np. prosty obywatel, mieszkający wioskami lub odległym miasteczkiem spotyka się z tego rodzaju skrótami, jak: „U. B.”, „S. D.”, „S. L.”, „Czytelnik”, „Z. W. M.” i t. d.

Pewien korespondent brytyjski przeprowadził rozmowy z przeciętnie uświadomionym obywatelem w Polsce i zetknął się z tego rodzaju reakcjami na owe tajemnicze hieroglify, czyli tajemne pismo używane na oznaczenie Urzędu Bezpieczeństwa, Stronnictwa Demokratycznego, Stronnictwa Ludowego itp.

Robotnik na widok „U. B.” powiada: „Urząd Bezpieczeństwa” i uścisnąc bez przykłądu „w historii Polski”. Na „S. D.” chłop w Polsce powiada: „Spółka dawnych sanatorów”. Za to Wicechowa Stronnictwa Ludowe w skrócie „S. L.” nazywają chłopcy „Stowarzyszeniem Lisów i wierznych sług”.

Korespondent zadziwiony tymi nowymi znaczeniami, jakie lud polski i robotnik nadają wszelkiego rodzaju skrótom w Polsce, zagadnął pewnego warszawiaka, co o tym sądzi. Zamiast odpowiedzieć, stary bytłec spód Bramy Żelaznej w Warszawie zaprowadził swego rozmówcę do centrum stolicy przy zbiegu dawnej Marszałkowskiej i Aleji generała Sikorskiego i polecił mu obserwować ruch kołowy.

Jakież było zdziwienie, gdy piękne i rosłe konie duńskie importowane do Polski, ciągnące wozy z cegła, czy produktami żywnościowymi, zatrzymywały się przed wielkim napisem, wytoczonym czerwonymi literami: „P. P. R.” (pprr...) stały, czekając na dalsze rozkazy swego wóźnicy. Na wolanie „wio, hejta, wiata” konie ruszały, Zaciekawiony cudzoziemiec usłyszał, iż konie duńskie, widząc: pprr... zatrzymywały się z przyczynienia, tak naucezone w Danii. Ludzie zaś warszawscy dowcipnie podchwylić, iż przerażone konie na widok czerwonej plachty partyjnej zatrzymywały się, by wznicią przedstawić swoją legitymację policjantowi na skrzyżowaniu, lub na rogatce, jako że w Danii nauczone je czytania przed wyjazdem w świat.

Warszawiak natomiast przeprowadził swego gościa na skrzyżowanie nie w stolicy, by mu pokazać, jak ludzie uciekają na widok wszechwładnego P. P. R. i jak nawet zwierzęta drżą na widok tajemniczego skrótu wszechwładnej partii politycznej, opartej na U. B. Dziennikarz zagraniczny nie dał się jednak zaskoczyć, zaśmiał się i oświadczył, że „Polacy potrafia skrócić i zmniejszyć P.P.R., Polacy, to naród, którego nie zgębną nawet kilkusetletnia polica U. B., czy też ich służba pomocnicza, rekrutująca się spośród członków P.P.R.”

Straty powodziowe w Zagłębiu Saary oceniane są na 15 miliardów fr.

Parż. — Ostatnio powodzi w Zagłębiu Saary spowodowały straty oceniane przez rząd Zagłębia Saary na 15 miliardów fr. W samym mieście Saarbrücken straty wyniosły 400—500 milionów franków. Rząd Zagłębia wydał już na doraźną pomoc dla powodzi 30 milionów fr.

Rozszerzenie ustaw społecznych na rolnictwo wymaga 100 miliardów. — Sily zbrojne Francji liczą 650 tys. ludzi

W końcu został zatwierdzony projekt m. Obrony Narodowej Teilgona, ustalający liczbę wojska na 650 tys. ludzi.

Podjęcie francusko-belgijskich rokowań gospodarczych

Więści z Polski

Setna rocznica otwarcia dworca kolejowego w Krakowie

Kraków. — Pierwszy parowóz wraz z jednym wagonem zjechał do Krakowa 5-go września 1847. 12 października 1847 r. Dyrekcja kolei ogłosiła komunikat o otwarciu normalnego ruchu z dniem 13 października 1847 r. Rozkład jazdy przewidywał 2 pary pociągów do Myślowic, mających połączenie z pociągami do Wiednia i Wrocławia.

Przed wojną, średnio na głowę mieszkańca kraju, przypadło rocznie 190 kg. żyta. Chcąc obecnie osiągnąć ten poziom, przy liczbie 23 milionów mieszkańców, należało by osiągnąć zbiór 4.370 tys. ton żyta. — Orientacyjnie podawane wyniki jesiennej akcji obsiewnej wykazują, że zwiększenie powierzchni obsianej żytem do 81% obszaru przedwojennego i wynoszącej 4.342 tys. ha. Przy znacznym, w porównaniu z ubiegłymi latami powojennymi, zwiększeniu powierzchni uprawy nie było jednakże osiągnięte przedwojenne wydajności plonu z 1 ha., który wynosił przeciętnie 12,8 q. Jest to wynikiem braku odpowiedniej ilości sily pociągowej, wystarczającej ilości maszyn i narzędzi rolniczych, niskiej jakości nasion i wreszcie niesprzyjających warunków atmosferycznych w roku ubiegłym. Jeżeli te warunki w roku gospodarczym 47—48 okazały się bardziej sprzyjające rolnictwu, możemy się spodziewać podniesienia plonu do ok. 19 q z ha. Poziom uprawy w roku gospodarczym 1947/48 jest znacznie wyższy, a siewy zostały zakończona we właściwym czasie.

Obsiano żytem 4.342 tysiące hektarów — czy osiągnie się plon 10 q z hektara?

Deficyt zbożowy wciąż jeszcze jest w Polsce problemem, którego dotychczas nie udało się w pełni pozytywnie rozwiązać. Siewy jesienne ub. r. pozwalały przypuszczać, że planowane zapotrzebowanie będzie pokryte. Niesprzyjające warunki atmosferyczne (mroz, susza) spowodowały zniszczenie zasiewów na ok. 20% gruntów i ogólnie obniżenie plonów do 8 q z ha.

Przed wojną, średnio na głowę mieszkańca kraju, przypadło rocznie 190 kg. żyta. Chcąc obecnie osiągnąć ten poziom, przy liczbie 23 milionów mieszkańców, należało by osiągnąć zbiór 4.370 tys. ton żyta. — Orientacyjnie podawane wyniki jesiennej akcji obsiewnej wykazują, że zwiększenie powierzchni obsianej żytem do 81% obszaru przedwojennego i wynoszącej 4.342 tys. ha. Przy znacznym, w porównaniu z ubiegłymi latami powojennymi, zwiększeniu powierzchni uprawy nie było jednakże osiągnięte przedwojenne wydajności plonu z 1 ha., który wynosił przeciętnie 12,8 q. Jest to wynikiem braku odpowiedniej ilości sily pociągowej, wystarczającej ilości maszyn i narzędzi rolniczych, niskiej jakości nasion i wreszcie niesprzyjających warunków atmosferycznych w roku ubiegłym. Jeżeli te warunki w roku gospodarczym 47—48 okazały się bardziej sprzyjające rolnictwu, możemy się spodziewać podniesienia plonu do ok. 19 q z ha. Poziom uprawy w roku gospodarczym 1947/48 jest znacznie wyższy, a siewy zostały zakończona we właściwym czasie.

Polscy kolejarze ofiarowali dla sierot i wdów po partyzantach 2 miliony złotych!

WARSZAWA. — Zjazd kolejarzy polskich, odbywający się w Warszawie zdecydował wydać do Wolnej Grecji kwotę 2 milionów złotych dla wdów i sierot po poległych partyzantach.

Dyrektor warsztatów kolejowych we Frankfurcie przed sądem w Warszawie

Warszawa. — Przed Sądem Okręgowym w Warszawie stanął w najbliższym czasie dyrektor wielkich warsztatów kolejowych we Frankfurcie nad Menem, Günther. W kłopotach przez niego zakładach pracowało w czasie wojny wielu Polaków, wywiezionych przymusowo do Rzeszy. Oskarżony oświadczył, że nie był świadkiem, jak Polacy byli przetrzymywani w obozach koncentracyjnych. Günther został rozstrzelany za drobne przewinienie czterech pracowników polskich i wraz z policją kolejową brał udział w egzekucji.

W Rabce otwarto elektronicznie zasilaną przez magistralę Rożnow — Kraków

Warszawa. — W Rabce uruchomiono elektronicznie zasilaną przez zapórę wodną w Rożnow. Praca nad wykonaniem zapory wodnej w Rożnowie trwała od 1935 roku. W ostatnich latach prace te zostały ostatecznie zakończone i Rożnow będzie mógł zasilać sieć elektryczną Kraków — Starachowice.

Woda na Wiśle opada

Warszawa. — Woda na Wiśle, która w pewnych dniach stycznia doszła do 260 cm. ponad stan normalny, opada znacznie.

Kat Warszawy zmarł nagle na wiadomości o wydaniu go Polsce

Warszawa. — Wieleż wymiaru sprawiedliwości francuskiej strefy okupacyjnej Niemiec zawiadomili oficjalnie prokuraturę Najwyższego Trybunału Narodowego w Warszawie, iż generał SS dr. Oskar Dirlewanger, licząc 52 lata zmarł na udar serca w więzieniu w Althausen, kiedy się dowiedział, że ma być wydany sądom polskim.

Historia kościółka w Opolskim

Opole. — Jako przyczynek do dziejów Opolszczyzny ukazała się historia kościółka w Chrząstowicach. Z zainteresowaniem czyta się dzieje parafii podopolskiej, rozciągające się od r. 1290 aż do czasów obecnych. Śliskie podkreślenie jest tu polskość tych stron, od czasów fundacji piastowskiej, poprzez powstania śląskie w r. 1921 aż do przesiedlenia w powstanie w latach 1939—1940.

Sandomierski zamek winien otrzymać nowe przeznaczenie godne jego przeszłości

Sandomierz. — Zamek zabytkowy w Sandomierzu zabory przeznaczyli na więzienie. Opinia publiczna domaga się, by Zamkowi dano przeznaczenie godne jego przeszłości. Na tym miejscu, gdzie stoi, było przedpiastowskie jeszcze wsiłańskie grodzisko, potem ważny piastowski gród, kaszëpa, siedziba stawiarna na równi z Krakowem i Wrocławem, jak zaświadcza w początkach XII w. Gall. Anonim. Stąd wyruszał na dalekie wyprawy „błędny rycerz”, „partyzant wojen krzyżowych” Henryk Sandomierski. Zamek wzmocnił Kazimierz Wielki, zaś Zygmunt Stary doprowadził go około r. 1520 do wspaniałego stanu. Niestety, potop szwedzki nie pomógł Sandomierza. Zamek wyleciał w powietrze, ocalał tylko zachowany do dziś pawilon zachodni, najokazalszy i największy. Jeszcze za Sobieskiego coś tam reperowano, ale potem przyszły gorzkie czasy a wreszcie rozbiory. Kiedy w 1795 r. Sandomierz dostał się pod rządy austriackie, w zamku urządzili zabory więzienia. Po kongresie wiedeńskim nowy zaborca ukoronował dzieło poprzednika: od 1825 r. więzienie w zamku sandomierskim osiedliło się już na stałe — pomimo wojen, zmian politycznych i odrodzenia Państwa.

Zainteresowaniem czyta się dzieje parafii podopolskiej, rozciągające się od r. 1290 aż do czasów obecnych. Śliskie podkreślenie jest tu polskość tych stron, od czasów fundacji piastowskiej, poprzez powstania śląskie w r. 1921 aż do przesiedlenia w powstanie w latach 1939—1940.

Przygody Rafała Pigulki

Rafał na randkę się wybiera — Jak najpiękniej się ubiera — I „muskę” spróbuje założyć — Wszystko będzie jak wypadło!

Perfumy — Rafał ma straszenie — Wywołują wokół marzenia — A będąc o tak świetnym humorze — Uśmiechnął kogo może.

Z radością stojąc przed lustrem — Odbił się skrapla „Cotyem” — Ogromnie obaj się cieszą — Na randkę wesoło pospieszą!

W. T. CHRISTINE

Na policzkach Mallone'a pojawił się słaby rumieniec. Wciąż jednak nie mógł uwierzyć w to, co usłyszał. — A ten zastrzelony wilk? Przecież sir Gordon twierdził z całą stanowczością, że go zastrzelili? — wysunął nową wątpliwość. — Zastrzelony wilk nieważ się dobrze. Mieszka tu w pobliżu i w każdej chwili może się zaprezentować panu inspektorowi. Niech pan siada — pociągając Mallone'a za rękaw zmuszając go do zajęcia miejsca — opowiem panu coś nie co, żeby pan mógł zrobić dobrą minę przy odbieraniu gratulacji, jakie niewątpliwie na pana spadną z komendy głównej. Otóż...

— Tak, i czynność ta nie będzie należała do przyjemnych. Musi pan być przygotowany na potężny wstrząs. — Ja... ja zaczynam się domyślać — szepnął — aresztowanie nie będzie dokonane tu, w pałacu? — Szuszenie. Ale na miłość boską, niech pan zachowa domyśły dla siebie. W nocy ściągnięto Penthama z łóżka. Dzwonił Londyn. Słuchał w milczeniu krótkiej relacji. Odwiesiłszy słuchawkę ułapił pot z czoła. — Koniec — mruknął wracając do swojego pokoju.

— Tak — westchnął wreszcie z nam...

Jugosłowiański minister Handlu w Polsce

Warszawa. — Do stolicy Polski przybył jugosłowiański minister Handlu Zagranicznego Czumbruja. Celem tej wizyty przedstawiciela Jugosławii jest zwiększenie obrotów handlowych i towarowych pomiędzy oboma krajami. Polska ma dostarczyć Jugosławii urządzeń przemysłowych i obrabiarek za kilkadziesiąt milionów dolarów.

Pół miliona par butów w drodze do Polski

Dom Polski zakupił w Afryce Północnej z demobilu angielskiego 500.000 nowych par butów wojskowych, czarnych i białych. Buty te znajdują się już w drodze, transportowane na statku polskim „Tobruk 1”, który w najbliższych dniach powinien zawinąć do Gdyni.

Sól potasowa na Kujawach

W okolicy Kłodawy na Kujawach rozpoczęto próbną wydobycie soli potasowych oraz ropy naftowej. W wyniku tych próbnych wyrobów ustalono istnienie grubych pokładów soli potasowej na niewielkiej głębokości. Odkrycie soli potasowej na Kujawach ma ogromne znaczenie dla naszego rolnictwa.

Walcą o spekulację

Wrocław. — W związku z aresztowaniem przed paroma dniami właściciela dużego zakładu farb i wyrobów kosmetycznych Józefa Perka ujawniono ostatnio szereg nadużyć i spekulacji popełnianych systematycznie od dłuższego czasu przez aferzystę. Wskutek nieuczciwych machinacji Perka, Skarb Państwa poniósł ogromne straty. Afera Perka zatacza coraz szersze kręgi w miarę przeprowadzanych kontroli.

Wspaniałe zamek w Goszczu ofiarą płomieni

Goszcz. — W okresie świąt padł ofiarą ognia jeden z najpiękniejszych na Dolnym Śląsku zamek w Goszczu. Zamek ten w stylu barokowym przypominał do zbudowania podwarszawski Wilanów, przewyższał go tylko wielkością. Liczył on 300 pokoi i znajdował się w ogromnym parku, pełnym stawów, mostków i zacisznych alei. Zamek w Goszczu nie uległ dewastacji. Wiele mebli wywieziono stąd do muzeów i wiele jeszcze zostało przed pożarem.

Stanisław B. Aulov (S. et M.)

— „Code de Route” będzie mógł Państwa nabyć w księgarni francuskiej. O istnieniu tej w wydaniu dwujęzycznym polsko-francuskim nie mam nic wiadomo. (34)

Wiktoria Cz.

— Długoż nie ukazało się żadne zarządzenie o wymianie zdeponowanych marek niemieckich na franki francuskie. Zold należy się ściśle za lata niemoi. Jest on różny i zależy od stopnia. (35)

Józef Ch. Rouvres en Plaine (Cote d'Or)

— Poszukiwanemu należałoby przesłać Polskemu Czerwonemu Krzyżowi w Warszawie, al. Piłsudskiego 24. W Moskwie istnieje specjalne biuro, które zajmuje się poszukiwaniem Polaków na terenie ZSSR. Adres biura jest następujący: Centrale Biuro Poszukiwania Osób na Terenie ZSSR, Moskwa, Klimontowski Pierokul, 1. (36)

C.R. Mericourt (P. de C.)

— Adresu amerykańskiego Czerwonego Krzyża w Francji nie posiadamy. Użyjka go Pan przez Polskie Czerwone Krzyż, 2, rue Euler, Paris, 8. (37)

Mikolaj S. Loos en Gohelle.

— Adres konsulatu argentyńskiego jest następujący: Consulat General de la Republic d'Argentine, 11, rue de Madrid, Paris, 8. Podania o paszport bezpieczeństwa należy składać do prefektury. (38)

Maria S. Briquay par Buligny (Ardennes)

— Wyjeżdżający na urlop do Polski za pośrednictwem biur podróży, zabierając wszelkie sprawy paszportowe poprzez te biura. Tam również otrzymają bliższe informacje w sprawach związanych z wywozami pieniędzy oraz przedmiotów, które pragnęły zawięzić rodzinie. (39)

Czytelnik K. Sallaumines.

— Po wszelkie informacje w sprawie wyjazdu do Kanady należy zwracać do Consulat General du Canada, 72, av. Foch, Paris, 16. — Wyjazdy do Kanady wymagają specjalnego zezwolenia kanadyjskich władz centralnych. (40)

Winecny G. Lefort.

— Korespondencja pocztowa między Francją a Wenezuelą odbywa się normalnie. O ile listy są nadane poprzez pocztę lotniczą, przejdzie docierając do adresata. Być może, że listy Państwa zostały wysłane drogą morską (przez okręt) i dlatego Pan nie otrzymuje szybkiej odpowiedzi. Odszukaj synów mógłby Pan przez konsulatu Wenezueli: Consulat General de Venezuela, 11, rue Copernic, Paris XVI. (41)

Łagodna zima tegoroczna nie jest wyjątkiem

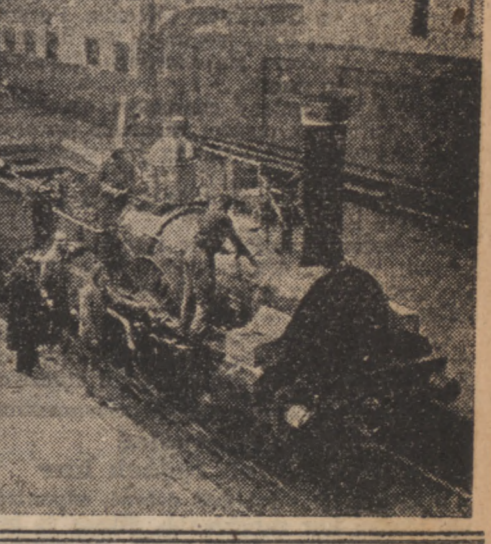
Rolnicy wyglądają zimna i śniegów

Mając w pamięci mrozy i śniegi ubiegłej zimy, wydać by się mogło, że łagodna temperatura zimy obecnej jest czymś niezwykłym. Po upalnym lecie bowiem ogół spodziewał się raczej zimy podobnie ostrej jak poprzednia. Znany francuski meteorolog Sanson przypomina, że łagodna temperatura w grudniu i pierwszej połowie stycznia nie jest wyjątkiem, gdyż były już zimy, w których sytuacja była podobna a nawet notowano temperaturę wyższą. W grudniu ub. roku na przykład, przeciętna temperatura wynosiła + 5°, podczas gdy normalnie wynosi we Francji przeciętnie + 3°. Tymczasem w grudniu 1934 notowano + 8°, 2; w r. 1927 + 6°, 9; w r. 1919 + 6°, 7; w r. 1913 + 7°, 8; w r. 1915 + 7°, 7; w r. 1914 + 6°, 2; w r. 1913 + 6°, 8; w r. 1910 + 6°, 3; w r. 1900 + 6°, 1; W pierwszych dziesięciu dniach stycznia br. termometr wskazywał przeciętnie + 8°, wobec normalnie + 2°. 9. W r. 1932 wskazywał + 6°, 5; w r. 1930 + 6°, 6; w r. 1921 + 7°, 7; w r. 1916 + 7°, 0; w r. 1913 + 5°, 2. W zimie 1876/7 temperatura w grudniu wynosiła + 7°, 1; w styczniu + 6°, 5; w lutym + 6°, 5. Natomiast

marzec był mroźny. Nie można jednakże z tego wysnuwać wniosku, że w roku bieżącym mrozy nastaną pod koniec zimy. Ubiegła zima była bardzo ostra, a lato bardzo gorące. Nie znaczy to, by po obecnej łagodnej zimie nastąpiło dżdżyste i chłodne lato. Stwierdzono bowiem, że w przeszłości po gorącym lecie bardzo często następowały łagodne zimy. Mieszkańcy miast są zadowoleni z łagodnej zimy. Brak opatu sprawiałby im znacznie więcej kłopotu, gdyby namaszły mrozy... Rolnicy jednakże woleliby, aby w zimie panowała rzeczywista zima z temperaturą. Wiedzą oni, że zbyt łagodne zimy nie sprzyjają zbiorom. Rolnik uważa zimę za idealną, gdy mrozy są niezbyt silne a warstwa śniegu przykrywa oziminy. Po zimach dżdżystych zbioru nigdy nie są świetne. Dotychczas w następstwie deszczowego położenia we Francji nie przedstawia się katastrofalnie, za wyjątkiem Wschodniej Francji, nawiedzanej powodzią. Fachowcy rolnicy uważają jednak, że jest najwyżej czas, aby deszcze ustały i nastąpiło oziębienie.

Wystawa lokomotyw starych i nowocześniejszych

Na dworcu Saint-Lazare odbywa się obecnie wystawa lokomotyw. Obok lokomotyw, zbudowanych przed 100 laty, które dzisiaj robią wrażenie dżidziogłów, widać lokomotywy najnowocześniejsze. — Na zdjęciu, od prawej do lewej: lokomotywa Buddon, zbudowana w r. 1842 i lokomotywa Crampton z r. 1838. (Foto: New York Times)

Odpoowiedzi Redakcji

Maciej S. Souliere par Aubin (Aveyron). — Po informację w sprawie wyjazdu do Argentyny należy się zwrócić do: Consulat General de la Republique d'Argentine, 11, rue de Madrid, Paris, 8. (32)

Stanisław B. Aulov (S. et M.). — „Code de Route” będzie mógł Państwa nabyć w księgarni francuskiej. O istnieniu tej w wydaniu dwujęzycznym polsko-francuskim nie mam nic wiadomo. (34)

Wiktoria Cz. — Długoż nie ukazało się żadne zarządzenie o wymianie zdeponowanych marek niemieckich na franki francuskie. Zold należy się ściśle za lata niemoi. Jest on różny i zależy od stopnia. (35)

Mikolaj S. Loos en Gohelle. — Adres konsulatu argentyńskiego jest następujący: Consulat General de la Republic d'Argentine, 11, rue de Madrid, Paris, 8. Podania o paszport bezpieczeństwa należy składać do prefektury. (38)

Józef Ch. Rouvres en Plaine (Cote d'Or). — Poszukiwanemu należałoby przesłać Polskemu Czerwonemu Krzyżowi w Warszawie, al. Piłsudskiego 24. W Moskwie istnieje specjalne biuro, które zajmuje się poszukiwaniem Polaków na terenie ZSSR. Adres biura jest następujący: Centrale Biuro Poszukiwania Osób na Terenie ZSSR, Moskwa, Klimontowski Pierokul, 1. (36)

Maria S. Briquay par Buligny (Ardennes). — Wyjeżdżający na urlop do Polski za pośrednictwem biur podróży, zabierając wszelkie sprawy paszportowe poprzez te biura. Tam również otrzymają bliższe informacje w sprawach związanych z wywozami pieniędzy oraz przedmiotów, które pragnęły zawięzić rodzinie. (39)

C.R. Mericourt (P. de C.). — Adresu amerykańskiego Czerwonego Krzyża w Francji nie posiadamy. Użyjka go Pan przez Polskie Czerwone Krzyż, 2, rue Euler, Paris, 8. (37)

Czytelnik K. Sallaumines. — Po wszelkie informacje w sprawie wyjazdu do Kanady należy zwracać do Consulat General du Canada, 72, av. Foch, Paris, 16. — Wyjazdy do Kanady wymagają specjalnego zezwolenia kanadyjskich władz centralnych. (40)

Winecny G. Lefort. — Korespondencja pocztowa między Francją a Wenezuelą odbywa się normalnie. O ile listy są nadane poprzez pocztę lotniczą, przejdzie docierając do adresata. Być może, że listy Państwa zostały wysłane drogą morską (przez okręt) i dlatego Pan nie otrzymuje szybkiej odpowiedzi. Odszukaj synów mógłby Pan przez konsulatu Wenezueli: Consulat General de Venezuela, 11, rue Copernic, Paris XVI. (41)

Mieczysław J. Trosy par Lizy sur Ourcq (Seine et Marne). — Adres banku PKO jest następujący: Bank P.K.O., 23, rue Talbouth, Paris 9. (42)

Teresa M. Ostricourt (Nord). — Adresów konsulatu francuskiego we Włoszech nie posiadamy. Poszukiwanie syna należyc skierować do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Paryżu na adres: Ministerio des Affaires Etrangeres, Quai d'Orsay, Paris 7. (43)

Andrzej J. Meul par Neala (Somme). — Zwrócić się do Wydziału Rady Emigracyjnego przy Ambasadzie R.P., 1, rue Talbouth, Paris, 7. (44)

Antoni G. Bruny sur Escourt (Nord). — Kwestia wypłaty rent pensjonowanej górnikom polskim z Francji, a zamieszkałym w Polsce, reguluje specjalna umowa polsko-francuska, zawarta pomiędzy przedstawicielami Rządu R.P. a Kasą Autonomiczną. — Kurs, po jakim oblicza się franka przy wysyłce pensji do Polski, mógłby podać Panu tylko Bank P.K.O., 23, rue Talbouth, Paris 9. (45)

Franciszek W. Ferronieres (Nord). — Stopień generał-majora spotykano w ub. wojnie, jeśli chodzi o państwa centralne, w armii austriackiej. Był on najniższym stopniem generałskim i odpowiadał randze generała brygady. Stopień gen. leutnant był stopniem wyższym. Mówi się „Jego Ekscelencja” a nie „Panie Ekscelencjo”. (46)

A.Z. Bethencourt sur Mer (Somme). — Podanie o wyjazd do Polski należy złożyć do Komisji mieszanej polsko - francuskiej w Paryżu, 1, Place Fontenay, Paris 7. Po informację szczegółową w tej sprawie należy się zwrócić do Pelomocnika Rządu R.P. dla Spraw Repatriacji, 23, rue Talbouth, Paris 9. (47)

Zebrani członkowie i sympatycy P.S.L. w Arras, na ostatnim sebraniu ub. roku, uchwalili rezolucję, z której podajemy co następuje: Protestujemy przeciw bezprawnemu likwidowaniu Polskiego Stronnictwa Ludowego w Kraju. Przewidujemy podjęcie przez nas, w imieniu członków w obcych partiach, na których ciele stoi Wszech i różni strajki z P.S.L. i S.L. Wzywamy wszystkich członków Polskiego Stronnictwa Ludowego tu na obczyźnie, żeby przeciwstawiali się fałszywej propagandzie i barbarzyństwu P.P.R. Przyrzekamy, że żadna propaganda ani przemoc P.P.R. nie osłabi nam szacunku do prawdziwego P.S.L. i naszego przywódcy Stanisława Mikolajczyka. Żądamy wolności i równego traktowania dla wszystkich obywateli polskich. Niech żyje Polska wolna, niepodległa, suwerenna, sprawiedliwa i czyste demokratyczna. Świeżo żyje proces Stanisława Mikolajczyka. Zarek Kola Arras

KALIBER 6.35

Fowidło sensacyjnym

bożym podziwem — tu każdy szczerzył na ręce i nogi. Zazębione jedno i drugie, że ani rusz zerwać łańcucha. A — spojrzali bagatelnie na Penthama — czy wie pan również, kto na tym łańcuchu zawisnie? Pentham wyprostował się. — Wiem — powiedział przez zęby. To znaczy, jestem niemal pewny, i chyba tylko jakiś cud mógłby mnie odwieść od doprowadzenia do stryczka łajdaka, który z zimną krwią zamordował dwóch ludzi i o mały włos nie spowodował haniebnej śmierci trzeciego. — I... i kto nim jest? — Nie, panie inspektorze — głos jego brzmiał poważa — jeszcze nie wiem. Zachodzą pewne względy... względy dużej doniosłości, które mi nie pozwalają wymienić nazwiska... Gdybym je nawet wymienił, nie uwierzyliby mi pan... Zresztą niech się pan przygotuje. Dziś jeszcze dokonamy aresztowania zbrodniarza. — Już dziś?

pozbawiony był cienia wesołości — przychodził po coś całkiem innego... — O — sir Drake zerknął nieufnie na wypchaną tekę — bomba? — Tak — potwierdził niewzruszenie Pentham — zgadłeś. I to bomba najgorszego gatunku — zasładi wygodnie w fotelu, kładąc rękę na biurko naczelnika — musimy trochę pogadać — oświadczył krótko, otwierając skomplikowane zamki teckiz. — Hm... — sir Drake sięgnął po cygaro — pogawędka zapowiada się na czas dłuższy? — Owszem. — Przyznaj stary, przynosisz coś wyjątkowo paskudnego? — Pentham rozłożył ręce. — Nic na to nie poradzę. — Trudno — oświadczył Drake z rezygnacją — wyciągaj swoją kolumbrinę. Czy to chodzi o wypadek Woodsona? — Trafieś. Plus wypadek Worceya, plus wypadek Gordona. — Przecież sir Gordon jeszcze żyje, o ile mi wiadomo? — No... nie ponosicie w tym specjalnej winy — zauważył znacząco. — Palce sir Drake'a zabębniły po biurku. — Zaczyna się. Użyjaj sobie na nas, ile wlezie — zaproponował uprzejmie. (Ciąg dalszy nastąpi)

(Ciąg dalszy nastąpi)

